

poëzieCentrum

Renate Aichinger

5 • 5
3

versopolis

Renate Aichinger
1976
Oostenrijks / Austrian

5 • 5
3

Nederlandse vertaling:
Hilde Keteleer

Engelse vertaling:
Renée von Paschen

2	FANTASIA	12	ZIELSSTIL:HIJ
3	FANTASIA	13	PEACE OF MIND:HE
3	PHANTASIA	13	SEELENSTILL:ER
4	KLEURFILTER	14	STILLEVEN
5	COLOUR FILTER	16	STILL LIFE
6	FARBFILTER	18	STILLLEBEN
8	BEWUSTZIJN:KLOOF		
9	MIND:GAP		
10	BEWUSSTSEIN:LÜCKE		

FANTASIA

kinder
helden
waar
zijn ze
de helden
van onze kindertijd

onze avonturiers
die alles mochten
die nooit naar bed
die we voortdroomden
die we ons randloos voorstelden
in onze donkergekleurde fantasie

waar zijn ze
de onzichtbare kobolden
waar zijn ze
de zevenmijlslaarzen
waar zijn ze
de peter pans

wanneer werden ze volwassen
zoals wij
wanneer werden ze te klein voor ons
als oude schoenen
& trokken we ze uit
onze fantasie

Renate Aichinger

FANTASIA

children's
heroes
where
are they
the heroes
of our childhood

our adventurers
who could do anything
who never slept
whom we dreamt about
whom we imagined without limits
in our brightly coloured fantasies

where are they
the invisible goblins
where are they
the pussies-in-boots
where are they
the peter pans

when did they grow up
like we did
when did they become too small
for us like old shoes
& sorted out of our
fantasies

PHANTASIA

kinder
helden
wo
sind sie
die helden
unserer kindheit

unsere abenteuererleber
die alles durften
die nie ins bett
die wir weiterträumten
die wir uns randlos ausgemalt
in unserer dunkelbunten phantasie

wo sind sie
die unsichtbaren kobolde
wo sind sie
die siebenmeilenstiefel
wo sind sie
die peter pans

wann wurden sie erwachsen
wie wir
wann sind sie uns zu klein
geworden wie alte schuhe
& ausgezogen aus unserer
phantasie

KLEURFILTER

weet je nog
gisteren hebben we ons op de toekomst verheugd
hebben zwart-witdia's
analoog bekeken
hebben tegen elkaar gezegd
morgen dan

weet je
vandaag zijn we bang voor de toekomst
kijken synchroon naar
door computers gegenereerde horrorscenario's
zeggen tegen elkaar
gisteren was alles beter

weet
morgen zullen we niets hebben
niet eens meer angst
schuiven we voor de zekerheid retro
filters over onze digitaal gave iphone-beelden
& zuigen daarmee het stof van het verleden op

Renate Aichinger

COLOUR FILTER

do you know
yesterday we looked forward to the future
watching black & white slides
in analogue astonishment
telling ourselves
tomorrow then

you know
today we're afraid of the future
watching synchronized
computer-generated horror scenes
telling ourselves
yesterday everything was better

know
tomorrow we won't have anything
not even any fear
preventatively putting retro-
filters over our immaculate digital iphone images
& thus vacuuming up the dust of the past

FARBFILTER

weißt du noch
gestern haben wir uns auf die zukunft gefreut
haben schwarz-weiß-dia
analog angestaunt
haben uns gesagt
morgen dann

weißt du
heute haben wir angst vor der zukunft
schauen synchron
auf computergenerierte horrorszenarien
sagen uns
gestern war alles besser

weiß
morgen werden wir nichts haben
nicht mal mehr angst
stülpen zur sicherheit retro
filter über unsere digitalmakellosen iphone-bilder
& saugen damit den staub der vergangenheit auf

Renate Aichinger

BEWUSTZIJN:KLOOF

het is die kloof

in het onderwijs
in het bewustzijn
op de markt

het is die kloof
die jullie
scheidt

jullie
vervreemden
van elkaar

jij & de politie
jij & de middenklasse
jij & de volgende generatie

het is die breuk
die de maatschappij uiteen
drijft

die ons als ijsschotsen wegduwt en scheidt
als gebroken eieren
behalve dat er geen wit

dat er geen sneeuw
dat alleen jij wit vergrijst
dat jouw toekomst bevriest

dat jouw perspectieven verder beheerd
door een aardige ambtenaar die jou niet begrijpt
dat de vooruitzichten almaar slechter

weldra kunnen we de andere oever niet meer zien
maar de hoop sterft
gewond

MIND:GAP

it's that gap

in education
in consciousness
in the market

it's that gap
which separates
you

you
are
alienated

you & the police
you & the middle class
you & the next generation

it's that gap
which di
vides society

which carries us away like icebergs & separates
us like cracked eggs
yet there's no egg-white

there's no snowy froth
it's just you turning white
it's your future icing over

your perspectives are being managed
by a nice civil servant who doesn't
understand you
your prospects always worsening

soon we won't be able to see the opposite bank
yet hope succumbs
to injury

BEWUSSTSEIN:LÜCKE

es ist diese lücke

in der bildung
im bewusstsein
am markt

es ist diese lücke
die euch
trennt

ihr
entfremdet
euch

du & die polizei
du & der mittelstand
du & die next generation

es ist dieser riss
der die gesellschaft ent
zweit

der uns wie eisschollen davonträgt & trennt
wie aufgeschlagene eier
nur dass da nichts weiß

dass da kein schnee
dass nur du weiß vergreist
dass deine zukunft vereist

dass deine perspektiven weiterverwaltet
von einer netten beamtin die dich nicht versteht
dass die aussichten immer schlechter

bald können wir das andere ufer nicht mehr sehen
aber die hoffnung stirbt
verletzt

ZIELSSTIL:HIJ

vul je mijn accu bij
als de wereld me weer de oren uit
met witte kabeltjes

vul je mijn stilte bij
als ik mijn buikgevoel niet hoor
met witte bassen dichtgedreund

vul je mijn leegte bij
als ik mijn slakkenhuis dichtgeplugd
met mijn witte kabeltjes

die allang grijs

Renate Aichinger

PEACE OF MIND:HE

will you charge my battery
when the world's shut out of my ears
by my white earbuds

will you fill my silence
when I can't hear my gut feeling
drowned by white noise

will you fill my emptiness
when I've closed my snail shell
with my white earbuds

long since grey

SEELENSTILL:ER

füllst du meinen akku auf
wenn mir die welt mal wieder aus den ohren
mit weißen kabeln

füllst du meine stille auf
wenn ich mein bauchgefühl nicht hör
mit weißen bässen zgedröhnt

füllst du meine leere auf
wenn ich mein schneckenhaus zugestöpselt
mit meinen weißen kabeln

die längst grau

STILLEVEN

de deur knarst
zoals vroeger

zegt hallo tegen je
& drukt met haar klink
je jeugdherinnering
in je beverige hand

hier ben je groot
geworden dan weggetrokken
omdat je niet meer paste
in oma's huis

nu sta je daar
alleen
in haar te grote huis
gaat zitten op je veel te kleine kinderstoel

je wacht erop
dat ze komt
dat ze je haalt
dat ze met het eten op je wacht

stilleven
opgeruimd zoals altijd

alleen het bierglas dat niet leeg
alleen het kruiswoordraadsel dat niet af
alleen de bril die niet in de doos
alleen een bel in het restje bier

getuigen
van leven

of het leven ook niet
meer
gepast heeft
in je oma

een lang leven in
een bevroren beeld

je oma
uit het ogenblik
getrokken
& opgehaald

je houdt het niet
uit
in het te nauwe
huis van je kindertijd

omdat je oma weg
omdat nu niet alleen jij
omdat nu ook het leven
weggetrokken

twee uur later
zul je het opgeven
omdat het perspectief te klein
omdat je herinnering te groot

jij
zult haar hier laten rusten &
de deur
dichtdoen

die knarst
een laatste keer

STILL LIFE

the door creaks
like before

says hello to you
& the doorknob leaves
your childhood impressions
in your trembling hand

you grew up here
then moved out
because you no longer fit
in grandma's flat

now you stand here
alone
in her oversized flat
take a seat on your undersized
children's chair

waiting
for her to come
for her to get you
for her to wait for you with dinner

still life
tidy as always

yet the beer mug isn't empty
yet the crossword isn't finished
yet her glasses aren't in their case
yet a bubble left in the beer mug

witnesses
of life

did life also
no longer
fit
in your grandma

a long life as a
frozen image

your grandma
torn out
of the moment
& taken away

you can't stand
being
in the too tiny
flat of your childhood

since your grandma's gone
since not only you
since now life too
has moved out

two hours later
you'll give up
since the perspective's too narrow for you
since the memories are too vast for you

you
will let her rest here &
close
the door

that creaks
one last time

STILLEBEN

die tür knarrt
wie früher

sagt hallo zu dir
& drückt dir mit der klinge
deine kindheitserinnerung
in die zittrige hand

hier bist du groß
geworden dann ausgezogen
weil du nicht mehr reingepasst hast
in omas wohnung

jetzt stehst du da
allein
in ihrer zu großen wohnung
setzt dich auf deinen viel zu kleinen kinderstuhl

wartest darauf
dass sie kommt
dass sie dich holt
dass sie mit dem essen auf dich wartet

stilleben
aufgeräumt wie immer

nur das bierglas das nicht leer
nur das kreuzworträtsel das nicht fertig
nur die brille die nicht im futteral
nur eine blase im bierglasrest

zeugen
von leben

ob das leben auch nicht
mehr
reingepasst hat
in deine oma

ein langes leben in
freeze

aus dem moment
gerissen
die oma
& abgeholt

hältst es nicht
aus
in deiner zu engen
kindheitswohnung

weil deine oma weg
weil jetzt nicht nur du
weil jetzt auch das leben
ausgezogen

zwei stunden später
wirst du aufgeben
weil dir die perspektive zu klein
weil dir die erinnerung zu groß

du
wirst sie hier ruhen lassen &
die tür
zumachen

die knarrt
ein letztes mal

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

- © original poems: Renate Aichinger
- © translations into Dutch: Hilde Keteleer
- © translations into English: Renée von Paschen

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from Poëziecentrum vzw, Vrijdagmarkt 36, 9000 Ghent, Belgium.

Graphic design: ruttens-wille
Print: Drukkerij De Windroos, Beernem

D/2017/3962/8
ISBN 978-90-5655-177-3

www.poeziecentrum.be
www.versopolis.com

VERSOPOLIS
where
poetry
lives

With the support
of Creative Europe
Programme of the
European Union

Renate Aichinger (1976) woont en werkt als theaterregisseur en schrijver in Wenen. Op het podium werkt ze mét mensen, ernaast schrijft ze óver mensen. Haar theaterwerk beïnvloedt haar schrijven waar rake observaties centraal staan. Ze debuteerde in 2012 met het prozawerk *WELT.ALL.TAG*. Daarna verschenen twee dichtbundels *wundstill* (2014) en in de reeks 'Neue Lyrik aus Österreich': *endeln. #lürix* (2016).

Snapshots zijn belangrijk in het werk van Aichinger. Momenten worden bevroren, de tijd gestopt. Een dieperliggende laag laat zich zien aan wie goed kijkt. In haar poëzie wordt ondermeer gezocht naar kinderhelden, 'onzichtbare kobolden', 'wanneer werden ze volwassen' en refereert ze aan de hedendaagse tijd van smartphones en kleurfilters die we over onze gave beelden schuiven. Aichinger onderzoekt het kleine in de dagelijksheid maar ook de grote verbanden in de maatschappij. Een maatschappij die uiteen drijft, die ons als ijsschotsen wegduwt en scheidt. In subtiele verwoordingen legt Aichinger de vinger op de zere wonde.

Als theaterregisseur levert ze teksten voor diverse gezelschappen. Sinds 2012 leidt ze het Burgtheater in Wenen. Ze ontving prestigieuze opdrachten en prijzen voor de beide genres die ze beoefent.

Renate Aichinger (1976) lives in Vienna, where she is a theatre director and writer. Her experience with theatre influences her writing, and pointed observations are central to her work. On stage she works with people, off stage she writes about people. Her debut novel, entitled *WELT.ALL.TAG*, appeared in 2012. Subsequently she has published two poetry collections: *wundstill* (2014) and *endeln. #lürix* (2016), the latter one in the series 'Neue Lyrik aus Österreich'.

Snapshots are important in the work of Aichinger: frozen moments, time at a standstill. Yet a deeper layer shows itself to those who pay attention. In her poetry she searches for children's heroes, 'invisible goblins', while she also refers to the contemporary era of smartphones and the colour filters we often add over daily lives. She examines the small things in life, but also the most significant relationships in society: a society that is shattered, shoved and separated. With subtle phrases Aichinger puts her finger on a sore wound.

As a theatre director Aichinger has provided texts for numerous troupes. Since 2012 she directs the Burgtheater in Vienna. She has received prestigious commissions and prizes both for her drama and poetry.

Renate Aichinger (1976, Oostenrijk) is een van de dichters die werden geselecteerd voor Versopolis, een project dat de Europese uitwisseling van veelbelovend dichttalent wil bevorderen.

Versopolis is een samenwerkingsverband van 13 poëzie-festivals en literaire organisaties uit verschillende landen van de EU. Versopolis promoot de fysieke uitwisseling van veelbelovend dichttalent op Europese poëzie-festivals en bouwt een digitaal platform uit waar het brede publiek kan kennismaken met de geselecteerde dichters en de deelnemende partnerorganisaties.

Tijdens het derde projectjaar zal Versopolis 137 Europese auteurs en hun poëzie promoten onder het motto 'where poetry lives'.

De Vlaamse partner van Versopolis is Poëziecentrum dat in samenwerking met Felix Poetry Festival vijf dichters uit de Versopolis poule op het jaarlijkse festival voorstelt.

Renate Aichinger (1976, Austria) is one of the promising poets selected for Versopolis, a project that aims to promote the exchange of poetic talent in Europe.

Versopolis is a collaborative venture of 13 poetry festivals and literary organisations from various EU countries. Versopolis promotes the physical exchange of poetic talent at European poetry festivals and is developing a digital platform where the public at large can get acquainted with the poets selected and the participating partner organisations.

During the third year of the project, Versopolis will promote 137 European authors and their poetry under the motto 'where poetry lives'.

The Flemish partner of Versopolis is Poëziecentrum which, in collaboration with the Felix Poetry Festival, will be presenting five poets from the Versopolis group at the annual festival.